భాషా సమస్యపై ప్రభుత్వ వైఖరిలో పెద్ద మార్పు రావాలి

[జాతీయైక్యతను సాధించాలనే ఉద్దేశ్యంతో ఇటీవల శ్రీ నెహ్రూ ముఖ్యమంత్రుల సమావేశాన్ని ఏర్పాటుచేశారు ఆ సమావేశంలో ఒక్క భాషా సమస్య తప్ప, తదితర జాతీయైక్య సమస్యలు చర్చించనేలేదు చివరకు భాషా సమస్యపై ఈ సమావేశం రూపొందించిన 'మూడు భాషల సూత్రం' కూడా, ఏవిధంగా జాతీయాభిప్రాయాన్ని నెరవేర్చదో ఈవ్యాసంలో వివరించబడింది]

ఆగస్టు రెండవవారంలో జరుగనున్న ముఖ్యమంత్రుల సమావేశం గురించి, పేటియ పత్రికలు జాలై మాసాంతంలోనూ, ఆగస్టు తొలిదినాల్లోనూ అనేక వార్తలు ప్రచురించాయి.

ఈ సమావేశం గురించి 'టైమ్స్ ఆఫ్ ఇండియా' విలేకరి యీ విధంగా వ్రాశాడు:

"ఈ సమావేశాన్ని శ్రీ నెహ్రూ సమావేశపరిచారు. ఇంతకు ముందు జూన్‌లో జరిగిన సమావేశం కొనసాగింపే యీ సమావేశం. జాతీయైక్యతను పెంపొందించుటకూ, కులమత తత్వాలను ఎదుర్కొనేందుకూ మార్గాలనూ, పాఠశాలనూ ఈ సమావేశం చర్చిస్తుంది. మైనారిటీ మతస్థులకు న్యాయం చేకూరేటందుకు హామీ ఏర్పరిచే విషయమూ చర్చింపబడుతుంది.

కాగా తీరా సమావేశం పూర్తయిన తర్వాత, వెలువడిన ప్రకటనను బట్టి, అనుకున్నదానికన్నా, యీ సమావేశ పరిధి చాలా పరిమితం చేయబడిందని తేలుతుంది. ఆప్రకటనలో యీవిధంగా వుంది:

ఈ సమావేశ చర్చల్లో ప్రధానమైన అంశము, 'భాషా సమస్య, దానివివిధ రూపాలు.' కులమత తత్వాలూ, రాష్ట్రీయ, ప్రాంతీయ ద్వేషాలూ, విశిష్టభావాలతో జాతీయైక్య సమస్యలు సమావేశ చర్చనీయాంశాలు కాకపోలేదు.

ఇటువంటి జాతీయైక్యతకు చెందిన ముఖ్యమైనఅంశాలు యీసమావేశంలో ఎందుకు చర్చించలేదో ఎవరికీ అర్థం కావడంలేదు. జాతీయ అసైక్యతకు ప్రజాజీవితంనుండి తరిమివేయబడినదని ఈ సమావేశంలో పాల్గొన్న వారు భావించలేదనేది స్పష్టమే గదా! జాతీయ అసైక్యతకు దారితీసే శక్తుల్లో, పరిష్కరించవలసిందెల్లా యీ భాషా సమస్య ఒక్కటే నని యీ సమావేశంలో పాల్గొన్నవారు భావించి వుండరనేది స్పష్టమేగదా!

పైన తెల్పిన ప్రకటన వెలువడిన తర్వాత రెండు రోజులకు, స్వాతంత్ర్య దినోత్సవ సందర్భంలో ఉపరాష్ట్రపతి రాధాకృష్ణన్ దేశంలోగల పరిస్థితిపై యీ విధంగా చెప్పారు, 'వివిధకులాల మధ్య, వివిధ మతాలమధ్యనున్న పాత భయాలూ-పాత ద్వేషాలూ, పాత గోడలూ యింకనూ మనలను చీల్చి వుంచుతున్నాయి మన ప్రజాస్వామిక వ్యవస్థ జాతీయైకత యొక్క నాలుగు సూత్రాలపైనా, సాంఘిక న్యాయము, లౌకిక సూత్రంపైనా ఆధారపడి వుంది లౌకిక సూత్రమనగా అన్ని మత విశ్వాసాలపట్ల గౌరవమూ, శాంతియుత సాంఘిక మార్పులపట్ల గౌరవమూను అటువంటి మన ప్రజాస్వామ్య వ్యవస్థను, పైన చెప్పిన అంశాలు దెబ్బతీస్తున్నాయి" "కులమతాలపైనా, భాషపైనా గల పాత విశ్వాసాలను బ్రద్దలుగొట్టి నిజమైన ప్రజాస్వామిక రాజ్యాన్ని నిర్మించవలసిందిగా" ఆయన విజ్ఞప్తి చేశారు

విస్మరింపబడిన ఉపరాష్ట్రపతి విజ్ఞప్తి

ఇతర భారత ప్రభుత్వ వాయిదాల ప్రకటనలు చూచినా, పాలకవర్గపార్టీ వాయిదాల ప్రకటన చూచినా అటు ఉపరాష్ట్రపతి విజ్ఞప్తి ధోరణిలోనే వున్నాయి. ఉపరాష్ట్రపతి అభిప్రాయమే, యావత్తు జాతీయవాదుల దృష్టిలో వున్నప్పుడు, జాతీయ సమైక్యతను గురించి ఆలోచించే ముఖ్యమంత్రులు యీ సమావేశంలో ఆ సమస్యను మొత్తంగా ఎందుకు చర్చించలేదు? ఈ సమావేశంలోని చర్చ ఒక్క భాషా సమస్యకే ఎందుకు పరిమితం చేయబడింది? ఈ ప్రశ్నకు సమగ్రమైన సమాధానం రాకపోవడంలేదు.

భాషాసమస్యకూ, జాతీయైక్యత యొక్క యితర సమస్యలకూ గల సంబంధం దృష్ట్యా ఆ సమస్యను యీ సమావేశం పరిశీలించ లేకపోయింది. తత్ఫలితంగా, యీ ముఖ్యమంత్రుల సమావేశం భాషాసమస్యను పరిశీలించిన పద్ధతికి విఘాతం కల్గింది. ఈ సమావేశంలో బోధనాభాషా, పాఠకభాషా సమస్యలను చర్చించారు. ఈ సమస్యలపై సాగిన చర్చ పెత్తందారీ ధోరణిలో సాగిందేకాని, జాతీయాభిప్రాయాని కనుగుణంగా సాగలేదు.

ప్రజాకార్యకలాపాలు, ఉన్నత తరగతి రాజకీయవాదుల సంకుచిత వాదులను బ్రద్దలుకొట్టి, సామాన్య ప్రజల తందుబాటులోకి తేవడం వలన మాత్రమే భాషాసమస్య, రెండువిధాలుగా (బోధనాభాష, పాఠకభాష) ప్రాముఖ్యానికి వచ్చింది. అప్పుడు మాత్రమే ఇంగ్లీషు స్థానానే హిందీ, తదితర ప్రాంతీయభాషలను ప్రవేశపెట్టాలనే ప్రశ్న, సజీవమైన ప్రజల రాజకీయ సమస్యగా తయారైంది. ఈ పరిస్థితుల్లో, భాషాసాధ్యాలపై కాంగ్రెసు తీర్మానాలూ కాంగ్రెసు పార్టీ నిర్మాణంలో కొన్ని సూత్రాలూ వెలువడ్డాయి.

జాతీయ డిమాండ్

ఇంగ్లీషు స్థానే హిందీనీ, తదితర ప్రాంతీయ భాషలను ప్రవేశపెట్టాలని జాతీయోద్యమం బ్రిటిషు ప్రభుత్వాన్ని డిమాండ్ చేసింది. ఆ డిమాండును బ్రిటిషు పాలకులూ, వారి భారతీయ మిత్రులూ వ్యతిరేకించారు. బహుభాషలు గల మనదేశంలో, జాతీయ భాషను ప్రవేశపెట్టుటలో ఎదురయ్యే కష్టాలు అధికమించగానిరనీ, మన విద్య, పరిపాలన రంగాల్లో తీర్పులు ఇంగ్లీషు భాషనే కొనసాగించాలనీ వాదన చెప్పారు. ఆ విషయాన్ని మనమ్మి నమ్మేశారు.

ఇంగ్లీషుస్థానే హిందీ, తదితర ప్రాంతీయ భాషలను ప్రవేశపెట్టుటలో ఏర్పడే "అధికమవుతున్న కష్టాలు" వాస్తవమని వారు చెప్పిన వాదనకే, ప్రధాని నెహ్రూ సమావేశపరచిన ముఖ్యమంత్రుల సమావేశం యీ వాదు అధికారయుతంగా ఆమోదించింది "త్రిభాషా సూత్రానికి" యింతకన్నా వేరు వ్యాఖ్యానం యివ్వడం సాధ్యపడదు. ఈ త్రిభాషా సూత్రాన్ని గురించి పత్రికా ప్రకటనలో యీ విధంగా వుంది. "రాష్ట్రప్రభుత్వాలతో సంప్రతింపులు జేసిన మీదట, భారత ప్రభుత్వం త్రిభాషా సూత్రాన్ని రూపొందించింది. భాషా సమస్యలను బోధించుటకూను పెత్తందారీ విద్యాదళాలు అనుసరపరచడానికి యీసూత్రం రూపొందించబడింది."

ఆ మూడుభాషలూ యివి: (1) ప్రాంతీయభాష, ఆ రాష్ట్ర మాతృభాష (అనగా, రాష్ట్ర మాతృభాష ఆ ప్రాంతీయభాష కానప్పుడుమాటు) (2) హిందీ, లేదా హిందీ మాట్లాడే ప్రాంతాల్లో మరోభాష (3) ఇంగ్లీషు లేదా, మరో ఆధునిక యూరోపియన్ భాష.

ఈ త్రిభాషాసూత్రం, పైకి దోషరహితముగా కన్పించవచ్చు. ఎందుకల్లనంటే, పెత్తందారీ పాఠశాలల్లో విద్యాపూర్తిచేసిన విద్యార్థికి, విద్యార్థినికి మూడు భాషలూ బాగా తెలుసుకోవలసిన అవసరంలేదా"? అని అనవచ్చు. కాని అసలుప్రశ్న ఏమంటే, ఈ మూడు భాషలలో ఒక్క పద్ధతిలోనేర్చుకోవలసి వున్నది. పెత్తందారీస్కూళ్లలో విద్యార్థులకు, యీ మూడు భాషల్లోనూ ఒకే తరహా జ్ఞానమూ, ఒకే ప్రమాణంగల జ్ఞానమూ ఉండవలెనా? లేకా, ఈ మూడుభాషలూ భేదమున్నదా? ఉన్నట్లో పరిస్థితి ఆభేదం ఎట్టిది, ఎంత?

ఈ సమస్యను జాతీయ, ప్రజారంజక దృష్టితో పరిశీలించితే, మాతృభాష, లేదా ప్రాంతీయ భాషఅన్నది ఒక ప్రత్యేకత కల్గి నట్టిదనే అభిప్రాయం తప్పక వస్తుంది. మాతృభాష, లేదా ప్రాంతీయ భాషనేది ఇంట్లో మాట్లాడుకునేభాష అన్నిరంగాల కార్యకలాపాల్లోనూ ఉపయోగించే భాష. అటువంటి భాషకుగల ప్రత్యేక స్థానాన్ని అఖిలభారత భాషయిన హిందీగాని, లేదా అంతర్జాతీయ భాషయిన యింగ్లీషుకాని పొందలేవు

అందువల్లనే బోధనాభాష, పాఠకభాష (కేంద్రంనుండి రాష్ట్రప్రభుత్వాలు యివ్వ రూపు) ప్రాంతీయభాషే ఉండాలని కాంగ్రెసు జాతీయత్వం కింద జాతీయ ప్రజాస్వామికోద్యమం అభిప్రాయపడింది.

అఖిలభారత భాషయిన హిందీకూ విశిష్టస్థానం ఉన్నది. వ్యాపార వ్యవహారాలకూ, సాంస్కృతికవ్యవహారాలకూ, రాజకీయ కార్యకలాపాలకూ, ఒక రాష్ట్రప్రజలు మరొక రాష్ట్రంవారితో హిందీభాష ద్వారా మాత్రమే కొనసాగించగల్గుతారు.

అంతర్రాష్ట్రీయ సంబంధ భాషగా ఉండే గౌరవప్రదమైన స్థానంనుండి ఇంగ్లీషును తొలగించడమన్న విషయానికి అద్భుతమైన ప్రాముఖ్యం వుంది. ఎందువల్లనంటే అంతర్రాష్ట్రీయ సంబంధాలకు విదేశీయ భాష నుపయోగించడం జాతీయ గౌరవానికే అవమానకరం, అంతేకాదు, ఆచరణ దృష్ట్యాకూడా, ఇంగ్లీషును నేర్చుకోవడం భారతీయునికి తేలిక.

కాని, అఖిలభారత సంబంధాల భాషగా హిందీని ప్రవేశపెట్టడం కూడా, రాష్ట్రస్థాయిలకూ బోధనా భాషగానూ, పాలకభాషగానూ ప్రాంతీయ భాషలుగల సముచిత స్థానానికి నష్టం వాటిల్లకుండా ఉండే పద్ధతిలో జరగాలి.

అంతర్జాతీయ భాషయిన ఇంగ్లీషు ఒక రకంగా ముఖ్యమైనది. అన్నిరంగాల్లోనూ అంతర్జాతీయంగా జరుగుతున్న మార్పులను, ముఖ్యంగా పైన్సు, సాంకేతిక రంగాల్లో వస్తున్న మార్పులను తెలుసుకోవడానికి, త్వరితంగా అభివృద్ధిపొందుతున్న దేశానికి అంతర్జాతీయ భాషనుపయోగించడం అవసరం మన చారిత్రక పరిస్థితుల దృష్ట్యాంగా ఏ యితర భాషకన్నా ఇంగ్లీషు మనకు పైనెత్తిన అవసరాన్ని తీరుస్తుందనేది నిస్సందేహం.

ఇంగ్లీషు బోధన

అయితే, పైనతెల్పిన అవసరం నెరవేరే నిమిత్తం, బ్రిటిషు పాలకుల హయాములో ఇంగ్లీషు నేర్చుకున్న పద్ధతిగానే యిప్పుడూ నేర్చుకోవలసిన అవసరంలేదు. భారతీయ విద్యార్థికిగాని, విద్యార్థినికిగాని తమ మాతృభాషలో సంపాదించినంత అనర్గళత, ఇంగ్లీషుభాషలో అవసరంలేదు వారు, తమ కవసరమైన ఇంగ్లీషు సాహిత్యాన్ని చదువగల్గి పరిసంగాలను తెలుసుకోగలిగి, కనీస స్థాయిలో యింగ్లీషు మాట్లాడగల్గితే సరిపోతుంది.

ముఖ్యమంత్రులు చేసిన నిర్ణయంలో అటువంటి లేదా కల్పించను, ఈ సమావేశంలో మూడు భాషలకు సమాన ప్రాముఖ్య మిచ్చినట్లే కన్పిస్తుంది. ఈ పద్ధతి మూడు భాషల్లోనూ బోధనా ప్రమాణాలు ఈ పద్ధతిమూలంగా దెబ్బతింటాయి.

మూడు భాషల్లోనూ విద్యార్థికి సమానమైన ప్రమాణం లభించేటట్లు రూపొందించడమూ, పాఠితో పాటుగా పైన్సు, సాంఘిక శాస్త్రాల్లోనూ సమానమైన ప్రమాణాన్ని అభివృద్ధిపరచడం భౌతికంగా అసాధ్యం అట్లాగాక, ఏ భాష ఎట్టి పాత్రను నిర్వహించవలసి వుంటుందో అనేదాన్ని దృష్టిలో, అవసరమైనమేరకే బోధనా పద్ధతిని రూపొందించడంసాధ్యమవుతుంది.

చైతన్యయుత ప్రయత్నం

ఈమూడు భాషల్లో ప్రతిదానికీ సముచితమైన ప్రాముఖ్యం యిస్తూ ఉండే పథకాన్ని రూపొందించాలి అనగా దాని అర్థం హిందీ, తదితర అన్ని ప్రాంతీయ భాషలనూ జాతీయ స్థాయిలో అభివృద్ధిచేయుటకు ఒక గర్షిత పథకంలో చైతన్యవంతమైన ప్రయత్నం కొనసాగించటం అన్నమాట కనీస సంఖ్యలో టెక్స్టు పుస్తకాలనూ, రిఫరెన్సు పుస్తకాలనూ, తదితర మౌలిక గ్రంథాలను పారశాలా, కళాశాల విద్యార్థుల ఉపయోగనిమిత్తం అన్ని భారతీయ భాషల్లోనూ జాతీయ కార్యక్రమ భాగంగా తయారు చేయించాలి అలాగే ప్రభుత్వ ఉద్యోగులుపయోగార్థం గ్లాసరీలను తయారు చేయించాలి హిందీ భాషాభివృద్ధిని, కేంద్ర ప్రభుత్వానికీ, ప్రాంతీయ భాషలకూ, రాష్ట్రప్రభుత్వాలకూ విడిచిపెడితే ఈ పని సరిపోదు. ఎందువల్లనంటే, హిందీ మాట్లాడే ప్రజలకూ, హిందీయేతర భాషల ప్రజలకూ ఘర్షణ రాకుండా ఉండాలంటే, ఇంగ్లీషు నుండి ప్రాంతీయ భాషలకూ, ఇంగ్లీషు నుండి హిందీకి మార్పుచేయడం ఒకేసారి జరగాలి.

అటువంటి పద్ధతి అనుసరించి, యీ ప్రమాణాన్ని త్వరితం చేయడమన్నది యీ ముఖ్యమంత్రుల సమావేశం చేయలేదు. సరికదా, వారు తీసుకున్న నిర్ణయం అసలు అట్టిమార్పు పైనే కనీ ధాన్ని విధిస్తున్నది. వారి విధంగా వాదిస్తున్నారు: ప్రాంతీయ భాషలకు విశ్వవిద్యాలయ బోధనాభాషగా కావాలనే ధోరణి అనేక పద్ధతులద్వారా వాంఛనీయమే కాని, అట్టి ధోరణి ఏ విశ్వవిద్యాలయానికి ఆ విశ్వవిద్యాలయం భారతదేశం నుండి వేరు పరచబడి, ఏకాకిగా చేయబడుతుంది. అఖిలభారత భాషగా రూపంలో ఒకటింకు అనేది లేనిచో అధ్యాపకులూ, విద్యార్థులూ ఒక విశ్వవిద్యాలయంనుండి మరో విశ్వవిద్యాలయానికి సులభంగా వెళ్లలేని విధభాషా ప్రాంతాల్లోగల విశ్వవిద్యాలయాల మధ్య ఒక భేదాలింకు అనేది లేకపోవడంవలన విద్యాలక్ష్యమే దెబ్బతింటుంది.

విశ్వవిద్యాలయాల మధ్య అటువంటి ఉమ్మడి భాషా లింకులు ప్రాముఖ్యం నొక్కి చెప్పబడింది. అటువంటి ఉమ్మడి భాషాలింకు ఇంగ్లీషూ, లేదా హిందీమాత్రమే కాగలవు. అంతమంగా, అట్టిలింకు హిందియే కావాలి ఈ ఉద్యోగం కెవరికట్టబెట్టి హిందీని అనువుగా చేయడానికి అన్నిప్రయత్నాలూ జేయాలి.

ఈ వాదన, పూర్తిగా అవాస్తవికమైనది. కారణాలివి:

* విదేశాలకు చదువ విద్యార్థులు విద్యాభ్యాసానికై వెళ్ళినప్పుడు, ఆ దేశ భాష వారికి తెలియదు. అప్పుడు, వారా దేశ భాషను అర్థంచేసుకోగలరో, లేదా సహాయులో సంపర్కంలోనో నేర్చుకుంటున్నారు వారు భాషమీద పాండిత్యాన్ని ఒకేసారి నేర్చుకోలేరు అనేదానికి ఉదాహరణ అయితే ఈ సంచిత రచనలు నిర్జీవం అయినవా, వాటిలోని మంచికి కాలకోసం పటుతుంది ప్రాచీన రచనలకు కాలదోషంట్టింది.

మంచి రచన సజీవంగా ఉండితీరాలి, అప్పుడే దాని మంచిని మనం అంచనా కట్టగలుగుతాం. శాశ్వతత్వం అనేదానికి కొందరు విలువ కడతారు. ఎక్కువలు పుస్తకంకన్న శాశ్వత రచన ఉండదు కాని, అది నిర్జీవ రచన అని మనం ఒప్పుకుంటాం. ఈ మాట సజీవంగా ఉండే మంచి రచనలకు కొంతకాలానికి నిర్జీవమైపోతయ్యు అప్పుడు వాటిలోని మంచి నిరుపయోగం అవుతుంది. అంతకంటే నర్జీవమైన నిమ్నటులు, వ్యాకరణాలూ ఎక్కువ ప్రయోజన కారిగా ఉండటం జరుగుతుంది.

ఇంతేకాక మేము స్పష్టం చెయ్యవలసిన అంశ మేమంటే, రచయితల మంచి కాలంపై, ఆధారపడి ఉండి, కాలంతోపాటు మారుతుంది. అందువలే ఇంత ప్రాచీన సాహిత్యం ఉండికూడా మనం కొత్త రచనలు చెయ్యటం మానలేదు. కొత్తరచనలతో పనిలేని కొంటూ ఎన్నటికీరాదు ప్రతిరచనా కాలం కదపలచిన వాడు గాని ఈ ప్రాచీన గ్రంథాలు చదవకపోవడం అనేదానికి నిర్జీవమైపోతయ్యు అప్పుడు వాటిలోని మంచి నిరుపయోగం అవుతుంది. అంతకంటే నర్జీవమైన నిమ్నటులు, వ్యాకరణాలూ ఎక్కువ ప్రయోజన కారిగా ఉండటం జరుగుతుంది.

ఇంతేకాక మేము స్పష్టం చెయ్యవలసిన అంశ మేమంటే, రచయితల మంచి కాలంపై, ఆధారపడి ఉండి, కాలంతోపాటు మారుతుంది. అందువలే ఇంత ప్రాచీన సాహిత్యం ఉండికూడా మనం కొత్త రచనలు చెయ్యటం మానలేదు. కొత్తరచనలతో పనిలేని కొంటూ ఎన్నటికీరాదు ప్రతిరచనా కాలం కదపలచిన వాడు గాని ఈ ప్రాచీన గ్రంథాలు చదవకపోవడం అనేదానికి నిర్జీవమైపోతయ్యు అప్పుడు వాటిలోని మంచి నిరుపయోగం అవుతుంది. అంతకంటే నర్జీవమైన నిమ్నటులు, వ్యాకరణాలూ ఎక్కువ ప్రయోజన కారిగా ఉండటం జరుగుతుంది.

ఈ మాట సత్యమని వారు అల్పసంఖ్యాకులంటా నీ వారు తెలుసు వారి దృష్టిలో వేదాలు సర్వోత్తమమైనవి. పురాణాలుకూడ వేదాలకు తీసికట్టే అటువంటివారికి ఏది మంచి రచన అన్న ప్రశ్నకాదు అంటులోని మంచి ఏమిటి అన్నప్రశ్నకు సమాధానం చెప్పలేరు. అందుచేత వారిని కదిపి పెద్దదాం.

ఈ వేదాలూ, ఉపనిషత్తులూ, పురాణాలూ మహాకావ్యాలూ ఒకప్పుడు మంచి రచనలు అన్నవిషయంలో ఎటువంటి సందేహమూ అవసరములేదు ఆ కాలంలో వెలువడిన ఎన్ని రచనలు మంచితనం లోపించి శాలగర్భంలో కలిసిపోయినవో మనకు తెలియకపోయినా తెలియదు అయితే ఈ మంచి రచనలు నిర్జీవం అయినాక, వాటిలోని మంచికి కాలకోసం పటుతుంది ప్రాచీన రచనలకు కాలదోషంట్టింది.

మంచి రచన సజీవంగా ఉండితీరాలి, అప్పుడే దాని మంచిని మనం అంచనా కట్టగలుగుతాం. శాశ్వతత్వం అనేదానికి కొందరు విలువ కడతారు. ఎక్కువలు పుస్తకంకన్న శాశ్వత రచన ఉండదు కాని, అది నిర్జీవ రచన అని మనం ఒప్పుకుంటాం. ఈ మాట సజీవంగా ఉండే మంచి రచనలు కొంతకాలానికి నిర్జీవమైపోతయ్యు అప్పుడు వాటిలోని మంచి నిరుపయోగం అవుతుంది. అంతకంటే నర్జీవమైన నిమ్నటులు, వ్యాకరణాలూ ఎక్కువ ప్రయోజన కారిగా ఉండటం జరుగుతుంది.

ఈ మాట సత్యమని వారు అల్పసంఖ్యాకులంటా నీ వారు తెలుసు వారి దృష్టిలో వేదాలు సర్వోత్తమమైనవి. పురాణాలుకూడ వేదాలకు తీసికట్టే అటువంటివారికి ఏది మంచి రచన అన్న ప్రశ్నకాదు అంటులోని మంచి ఏమిటి అన్నప్రశ్నకు సమాధానం చెప్పలేరు. అందుచేత వారిని కదిపి పెద్దదాం.

మూడువందలందరికీ సమాన హక్కులూ, భౌతిక సౌఖ్యాలను సమంగా అనుభవించే అవకాశాలూఉపయోగించటానికై వారు అవకాశంలేని యుగంలో మనిషి యొక్క ఆధ్యాత్మికాభివృద్ధికి ఎక్కువ ప్రాధాన్యం ఇచ్చారు మన పూర్వులు. శాస్త్ర జ్ఞానాభివృద్ధితో భౌతిక సౌఖ్యాలు అందరికీ అయితే అవకాశాలు ఈరాజు ఏర్పడ్డాయి యంత్రోత్పత్తికి పరిమితి అంటూ లేదు కనకనంలేదు మనకు కథ్యగల పాంఘిక వ్యత్యాసాలకు భవిష్యత్తులో కారణములేదు దారిద్ర్యమూ, నిరక్షరత్వమూ, అనారోగ్యమూ, అనాయకత నిర్మూలించటానికి ధనాలు ఏర్పడ్డాయి పర్ణ వ్యవస్థకూడా అనివార్యంగాను అరికి ప్రణాళికలద్వారా పాయాలు తీసుకొని పెంపొందించవచ్చు. భౌతిక సౌఖ్యాలకూ, ఆధ్యాత్మికాభివృద్ధికీ పూర్వం ఉండిన శత్రుత్వం పోయినట్లు కాగా, అది పరస్పర రాధారం కలదిగా కూడా పరిణమించాయి ఆర్థికంగా ప్రగతిమార్గమై ఉజ్జ్వల భవిష్యత్తులోనికి నీ జీవన కళాశాల ఉత్తమమైన ఆధ్యాత్మికజీవితం కడమగవు. వాటికి యుద్ధోన్మాదం ఉండదు అని స్వయాత్మ సౌఖ్యాన్ని ఆశించకుండా గా జీవయాత్రలూ, కూటాలూ, గ్రంథాలయాలు వాటికి అరవరం ఉండవు ఒకప్పుడు మా పులందరూ ఒక్క తత్వ దృష్టిలోనూ, సమానులుగా ఉండటానికి కృషిచేస్తున్నారు. భవిష్యత్తులో ఈ కృషి ఫలిస్తుంది.

ఇది ఈ యుగపు ధర్మం పూర్వం ఎన్నడూ ఇటువంటి పద్ధతి లేదు ఏ పూర్వరచనలూకూడా ఈ ధర్మాన్ని ప్రతిబింబించలేదు. ప్రతిబింబించలేదు ఈ ధర్మాన్ని అధర్మం ఎదిరించి పోరాడుతున్నది.

ఈ సంఘర్షణలో అధ్యుదయశక్తుల పక్షాన నిలబడనిదే మంచి రచన. రచన మానవ సాంఘిక వ్యాపారాలలో ఒకటి చాలా ఉత్తమమైన వ్యాపారం కూడానూ నిత్యసత్యములూ, వ్యక్తి సమస్యలూ మనుషుల మనస్సులకూ, ఆలోచనలకూ బహుముఖం చేస్తుంది వాటిని ఏకముఖంచేసే శక్తి రచనల్లకున్నది చీకటిలో నడిచేవారికి వెలుగెంతో అవసరమో సమాజానికి మంచి రచనలు అంత అవసరం.

రచనల మంచి పెద్దలకు చాలామంది వ్యక్తులు అభిప్రాయములను బట్టి నిర్ణయించటానికి ప్రయత్నిస్తారు. నిజానికి అభిప్రాయములను అరికట్టలేం అని వ్యక్తిగతమైనవి. వారి వారి సమాధానాన్ని బట్టి అది లోపించటాన్నిబట్టి రచనలకు పాఠకులుంటాయి డిటెక్టివు సాహిత్యం తిప్పుకునేవి ఆనందించలేని వారుంటారు. ప్రణయ కథలు చదవలేని వారుంటారు. కొందరికి కథలు ప్రధానమైన రచనలే కలకెక్కుతాయి. ఈ అభిప్రాయ జీవ్యాపాల్యం వంటిది కొందరికి తీపి ఇష్టం, కొందరికి పులుపు ఇష్టం కొందరికి కారం ఇష్టం. దీన్ని బట్టి ఆహారం యొక్క మంచిచెడ్డలను నిర్ణయించడం ఎంతకష్టమో, అభిప్రాయములను బట్టి రచనల మంచిచెడ్డలను నిర్ణయించటం కూడా అంత కష్టం

కాని వ్యాపార దృష్టితో నడిచే పత్రికలూ, అచ్చయే పుస్తకాలూ రచనలనుంచిని అంతగా పరిగణించవు అధిక సంఖ్యాకులఅభిరుచులకే పరిగణించటం జరుగుతుంది. అందుచేత ఒక రకం రచనలకు బహుళ ప్రచారం జరుగుతుంది. రాను రాను మంచి రచనల పరపతి తగ్గిపోవడంకూడా జరగవచ్చు. కాని యీ పద్ధతి శాశ్వతంగా కొనసాగదు. ఎప్పటికైనా పాంఘిక శక్తులు, ప్రజాతీర్పులు పైకి తీసుకు వస్తాయి. ఒకప్పుడు సాహిత్యోద్యమం బయలుదేరుతుంది ఇటువంటి తిరుగుబాటొకటి గిడుగు రామమూర్తి పంతులుగారు ప్రారంభించి, అద్భుత విజయం సాధించారు ఆధునిక ఉద్యమం అచ్చంగా భాషకే సంబంధించినదికాదు. రచనలు ప్రజా సామాన్యానికి చన్నిహితంగా వుండి, అభ్యుదయకర భావాలు ప్రజలలో వ్యాప్తి చెంది సంఘానికి పర్యవసానం కలగటమే సంతులు గారి ప్రధాన లక్ష్యం. ఆ ఉద్యమ చరిత్ర అర్థం చేసుకొన్నవారికి భాషలో శైలిలో రచన వ్యావహారిక భాషలో శైలిలో గ్రాంథిక భాషలో జరగటానికి వీల్లేనన్న గుర్తు పడిపోయి నది ఇది ఎంతప్రబలమైన విశ్వాసంగా పరిణమించిందంటే మీరు ప్రభావం వాదాపు రచయితలందరినీ వ్యావహారిక భాషకేసి పరిగించింది. త్వరలోనే గ్రాంథిక భాషా రచనలు అడుగుకు దిగజారిపోయినై

అటువంటి పరిస్థితి ఉద్యమం రచనలో వాస్తవికతోపాటు బయలుదేరింది. రచనలో ఉండే భావ అసహజత్వానికి చన్నిహితం, భావదం ఎంతో ముఖ్యమో, రచనలు జీవితానికి దగ్గరగా ఉండటంకూడా అంత ముఖ్యమే. వాస్తవికవాదం ఆరంభించిన అదే. ఇది భావవాదానికి, ఆదర్శవాదానికి వ్యతిరేకమైంది. ఏవాడో పెద్దలు చెప్పిన ధర్మాలకూ, నీతులకూ ఆదర్శంగా నమ్మి వాటికి అనుగుణంగా జీవితాన్ని తీర్చి దిద్దాలని ప్రయత్నించేవాళ్ళు ఏమీ సాధించలేదు. జీవిత పరిణామ సూత్రాలు అవగాహన చేసుకుని, జీవితం పరిణయిన దారిలో, పురోగమించాలంటే భావ పంప్రదాయాలనీ లోలోనూ, ధర్మంలోనూ రాసాల్చిన మార్గాలేవో తెలుసుకున్నవాళ్లే ఏదైనా సాధించగలుగుతారు. అట్లా రాదగిన మార్గాలు మనుషులనూ ప్రజలను వాటికి సమాయత్తం చేసేవే ఎంతి రచనలు.

గత కాలంలో మానవజాతి పురోగమనానికి తోడ్పడిన రచనలు, వాస్తవికతను ఇంకా ఆధారిస్తూ వే ఉన్నాయి. ఆధారింపబడుతూ మార్పు, ఇవే ఈ వాటికి కూడా గుర్తించదగిన ఉపకరణాలు యుగాన్ని బట్టి మనకు ప్రయోజనకరం కావడం పెడమార్గంపట్టకుండా పురాతన రచనలను ఆధారించడంవలన ఆత్మవిశ్వాసం వృద్ధి కావడం నిజమే గాని ఆ ఆధారత రచనల్లోని పురోగమనానికి పెద్ద అంతరాయం ఏర్పడుతుంది.

ఏది మంచి రచన? పల్లా వాసులకూ వాటికి చన్నిహితమైనదీ, శ్రేయస్కరమైనదీ దృష్టితో చూడాలి, మంచి మార్గ గలిగి భవిష్యత్తు ఎటువున్నదీ నిర్ణయించే, ఒక పటుత్వంలో ఉండే రచనలు ధార్మికమైనవి మధ్యా, ప్రపంచంలో ఉన్న దేశాలన్నిటిలోనూ చక్కగా బంధాలను ప్రేరేపించేవీ గాని రచన. పురోగమనం సంపూర్ణతలో జరిగింది. కాబట్టి పూర్వకాలపు వాటి కల్లాపి చల్లు కోసం పుస్తకాలు తత్వకూడా గోడలు కట్టగా. ఎన్నటికీ పుడు సంఘపరిణామంలో ఇటువంటి పోకడలు మనకు స్థానం బోలెడంత ఉంటుంది పురోగమనానికి అంతరాయంగా ఉండే అవినీతి, అధర్మమూ జరిగిపోతే గాని అవసరమైన ధర్మ పురస్కరిస్తేగాం కాదు. కేవలం ఇంటి రోధనలు చిన్నపరంలోనే కన్న గాధలు విన్నారు మంచి రచన ప్రజల మనస్సులలో అభ్యుదయానికి అనుకూలమైన బీజాలు చల్లాలి.

ఈ దేశంలో ఈ నాడు మనకు అద్భుతపరంతులం. మన దేశం విశ్వశాంతినీ, విశ్వమానవ సౌభ్రాతృత్వాన్నీ, అన్నిదేశాలమధ్య సౌహార్దాన్నీ కాంక్షిస్తున్నది. మన వాయువులు ప్రణాళికబద్ధమైన ఆర్థిక పురోభివృద్ధినీ, మన సామరస్యాన్నీ, దారిద్ర్య నిర్మూలనాన్నీ, తర్గ రాహిత్యాన్నీ అవలంబించాయి. స్వయానవ సంస్థను జాతీయ క్రమం ఆధ్యాత్మిక శక్తులను పెంపుచేయటానికి తగ్గించేయి. మానవులందరి మధ్యా సమానత్వమూ, దేశాలన్నిటి మధ్యా సౌభ్రాతృత్వమూ ఏర్పడటం కన్న ఉత్తమ ఆధ్యాత్మికస్థితి ఏముంటుంది!

ఏది మంచి రచనో చెప్పటంలోనే దానిలోని మంచి మాత్రమే సమర్థం చెయ్యటం ప్రయత్నించాలి మంచి రచనలు ఈకాలం వెలువరుచుకున్నాయి. సామాజిక స్వధాన్ని అర్థంచేసుకున్న రచయితలు చాలామంది రచనలు చేస్తున్నారు. సంఘంలోని చెడు నశించి నిర్మాణించటానికి, మంచిని పెంపొందించటానికి జీవితంలో ఆరోగ్య సంఘర్షణ ఈవాటి సాహిత్యంలో ప్రతి

(మిగతా రేపు కాలంలో)

నిత్యకళ

ఏది మంచి రచన? దానిలోమంచిఏమిటి?

— శ్రీ కొడవటిగంటి కుటుంబరావు

మానవుడు నాగరికతలోకి అడుగు పెట్టిన నాటినుంచీ రచనలు ఉంటూ వస్తున్నవి. వేదాలు మనకు లభించిన అత్యంతప్రాచీనమైన రచనలు. వాటితో పాటు ఉపనిషత్తులు, అష్టాదశ పురాణాలు ఈనాటికీ కూడా నిలిచిఉన్నవి. ఇవేవిధంగా ప్రాచీన నాగరికతలు గల గ్రీకులూ, చీనావారూ, యూదులూ తదితరులూ తమ పవిత్ర గ్రంథాలను పురాతన రచనలను ఈనాటికీ కూడా స్మరించుకుంటున్నారు

ఇవన్నీ మంచి రచనలే కాని వీటిలో చాలా భాగం చదవకపోయిన రచనలు అని పించుకోవు. వేదాల స్థానం ఆక్రమించడానికి పంచరు వేదంగా భారతం అవతరించింది ఉపనిషత్తుల సారం అంటూ భగవద్గీత వచ్చింది. పురాణాలు చేసినపని నేడు పోషణమత్తులు ఏకాలాలు కలిసి అయిపోయి వుండాలి

అసలు వేదాలు ఆ నీరస రచనలను ఎందుకు నిలిచి ఉండనిచ్చాయి? కొన్ని తరాల తరాలవాళ్ళు ఆ వేదాలను ఎందుకు 'భక్తిగా' చేశారు? దీనికి కారణం లేకపోలేదు. పాంఘిక జీవి అయిన మానవుడు గతంలోని మంచిని మరిచిపోలేడు. అందుకే వేదాలలో కూడా శ్రుతులూ, స్మృతులూ ఉన్నవి ఒక యుగంనాటి నిర్జీవగ్రంథ